

EDITORIAL

Per què kult-ur?

Qui ha traçat la ratlla que separa allò rural —el camp— d'allò urbà —la ciutat—? Com? Per què? Per a què?

Jesús Ibáñez

Les fronteres entre ciutat, barri, urbanització i poble s'han diluït quasi per complet. Fins i tot hem inventat els «enllocs» (AUGÉ, Marc) en detriment dels llocs «de veritat»; tant la vida pública com la privada són hipermonitortzades pels «grans germans» i per nosaltres mateixos; ja res no és sòlid,

¿Por qué kult-ur?

¿Quién ha trazado la raya que separa lo rural —el campo— de lo urbano —la ciudad—? ¿Cómo? ¿Por qué? ¿Para qué?

Jesús Ibáñez

Las fronteras entre ciudad, barrio, urbanización y pueblo se han diluido casi por completo. Incluso hemos inventado los «no lugares» (AUGÉ, Marc) en detrimento de los lugares «de verdad»; tanto la vida pública como la pri-

Why kult-ur?

Who has drawn the line that separates the rural – the countryside – from the urban – the city? How? Why? What for?

Jesús Ibáñez

The boundaries between city, neighbourhood, housing estate and village have almost faded away. We have even invented “non-places” (AUGÉ, Marc) to the detriment of “real” places; both public and private

discret, perfectament delimitat, estable i durador, sinó que la liquiditat de Bauman ha arribat a totes parts; fins temem —o desitgem— haver arribat a un temps de liquidació per tancament.

És, doncs, el moment de repensar el poble i reinventar la ciutat. Cal replantejar-se i respondre d'una altra manera a les preguntes que plantejava Jesús Ibáñez fa ja més de vint anys.

La mobilitat, una característica fonamental del nostre temps, impregna tots els espais habitats i habitables. El nomadisme reapareix com un tret que impregna una gran part de les nostres interaccions i vivències. Hem de prestar atenció i observar els efectes de la mobilitat en la cultura i la vida en els pobles i les ciutats.

vada están siendo hipermonitorizadas por parte de «grandes hermanos» y por nosotros mismos; ya nada es sólido, discreto, perfectamente delimitado, estable y duradero, sino que la liquidez de Bauman ha llegado a todas partes; hasta tememos —o deseamos— haber llegado a un tiempo de liquidación por cierre.

Es, por tanto, el momento de repensar el pueblo y reinventar la ciudad. Hay que replantearse y responder de otro modo a las preguntas que planteaba Jesús Ibáñez hace ya más de veinte años.

La movilidad, una característica fundamental de nuestros tiempos, impregna todos los espacios habitados y habitables. El nomadismo reaparece

life are now hyper-monitored by “big brothers” and by ourselves; nothing is solid, discreet, perfectly delimited, stable and long-lasting any more; rather, Bauman’s liquidity has reached every corner, to the point that we are afraid that the time to shut up shop has come – or perhaps we are hoping it has.

It is therefore timely to rethink the town/village and reinvent the city. The questions Jesús Ibáñez posed more than twenty years ago need to be revisited and answered.

Mobility, a central characteristic of our times, permeates every inhabited and habitable space. Nomadism has reappeared to impregnate a large part of

Ens cal construir noves maneres de mirar i formes diferents de reflexionar sobre el món en funció a la seua complexitat i interconnectivitat ecològica i oberta que ens possibilita de gestionar millor la incertesa (MORIN, Edgar).

Reivindicar la ciutat

Els promotors de *kult-ur* entenem que, entre altres explicacions, la globalització és el resultat de l'avanç de la tècnica al servei d'una entronització de l'intermediari —financer, transportista, mercadotècnic, etc.— i la culminació del capitalisme de consumisme i de casino. La globalització és la resultant

como un rasgo que impregna una gran parte de nuestras interacciones y vivencias. Hemos de prestar atención y observar los efectos de la movilidad en la cultura y la vida en los pueblos y las ciudades.

Necesitamos construir nuevas maneras de mirar y formas distintas de reflexionar sobre el mundo atendiendo a su complejidad e interconectividad ecológica y abierta que nos posibilite gestionar mejor la incertidumbre (MORIN, Edgar).

Reivindicar la ciudad

Los promotores de *kult-ur* entendemos que, entre otras explicaciones, la globalización es el resultado del avance de la técnica al servicio de una entro-

our interactions and experiences. We have to be alert to and observe the effects of mobility on the culture and life in towns, villages and cities.

We need to construct new ways of seeing and different ways of reflecting on the world, ways that heed its complexity and ecological, open interconnectivity which enable us to better manage uncertainty (MORIN, Edgar).

Reclaiming the city

At *kult-ur* we believe that globalisation can be explained as, among other things, the result of technological progress designed to glorify the interme-

d'una opció ideològica assumida per una determinada concepció del món que cerca l'increment extrem de la riquesa per part d'uns pocs insensibles i la reclusió en l'extrema pobresa i l'alienació de l'aclaparadora majoria de la població del planeta.

Aqueixa globalització ha destruït totes les estructures de contenció i moderació d'un sistema capitalista feroç, verbigràcia la política tal com la coneixíem. S'ha comprat la voluntat de la societat civil, que va delegar en partits polítics, sindicats i institucions manifestament corruptes —al servei d'interessos particulars de persones i corporacions, no dels comuns als quals havien de representar— i aquestes han estat substituïdes per clubs d'amos privats —llegiu-hi G7, G8, G20, Fons Monetari Internacional, Banc Mun-

nización del intermediario —financiero, transportista, mercadotécnico, etc.— y la culminación del capitalismo de consumismo y de casino. La globalización es la resultante de una opción ideológica asumida por una determinada concepción del mundo que persigue el incremento extremo de la riqueza por parte de unos pocos insensibles y la reclusión en la extrema pobreza y la alienación de la abrumadora mayoría de la población del planeta.

Esa globalización ha destruido todas las estructuras de contención y moderación de un sistema capitalista feroz; verbigracia, la política tal como la conocíamos. Se ha comprado la voluntad de la sociedad civil, que delegó en partidos políticos, sindicatos e instituciones manifiestamente corruptas —al

diary – whether in finance, transport, marketing, etc. – and the culmination of consumer and casino capitalism. Globalisation is the outcome of an ideological choice made within a particular conception of the world that pursues extreme increases in wealth for a heartless few, and the imprisonment in extreme poverty and alienation of the overwhelming majority of the world's population.

This globalisation has destroyed all the structures of containment and moderation of a ferocious capitalist system, such as politics as we once knew it. It has bought the will of civil society, which delegated to manifestly corrupt political parties, trade unions and institutions –at the bidding of private individual and corporate interests, not of the ordinary people they were sup-

dial, Davos...— en els quals només dues parts, els governs d'Alemanya i França (en el cas d'Europa), davant de la passivitat de la resta, regeixen el destí de 500 milions de ciutadans i ciutadanes europeus.

Els problemes es generen globalment, però es pateixen localment. A les ciutadanes i als ciutadans només ens queda la ciutat: el lloc on, de veritat, tots ens veiem les cares. Una ciutat entesa com a espai de convivència d'estranyos iguals, on és possible de reinventar aqueixa llibertat de viure entre estranyos/estrangers/nòmades. Cada vegada més estranyos i estrangers, però també més lliures.

servicio de intereses particulares de personas y corporaciones, no de los comunes a quienes debían representar— y éstas se han sustituido por clubes de amos privados —léase G7, G8, G20, Fondo Monetario Internacional, Banco Mundial, Davos...— en los que sólo dos partes, los gobiernos de Alemania y Francia (en el caso de Europa), ante la pasividad del resto, rigen el destino de 500 millones de ciudadanos y ciudadanas europeos.

Los problemas se generan globalmente, pero se sufren localmente. A las ciudadanas y ciudadanos sólo nos queda la ciudad: el lugar donde, de verdad, todos nos vemos las caras. Una ciudad entendida como espacio de convivencia de extraños iguales, donde es posible reinventar esa libertad de vivir

posed to represent – and they have been replaced by private owners' clubs – read G7, G8, G20, International Monetary Fund, World Bank, Davos, etc. – in which only two parties, the German and French governments (in the case of Europe), against the passivity of the rest, rule the fate of 500 million European citizens.

Problems are generated globally but suffered locally. As citizens, all we have left is the city: the place where we really see each others' faces. A city understood as a space where equal strangers live together, where the freedom to live among strangers/foreigners/nomads can be reinvented; more numerous strangers and foreigners, but also more free.

Aqueixa llibertat es fonamenta en la capacitat i el poder de regir les nostres pròpies vides, en el reconeixement en l'altre diferent i divers. Una llibertat pròpia de la humanitat que compartim. Una llibertat que entén les dificultats de l'heterogeneïtat com a oportunitats per al compromís i el canvi social.

La ciutat és un lloc que es regeix per la paraula. En la ciutat, els conflictes es resolten per apel·lació a l'ús arrelat del sentit compartit donat a allò que configura el nostre entorn: les tradicions i els costums, els mites i els ritus, l'ordenament jurídic. En suma: la cultura. Perquè la ciutat és el lloc de la conversació, de les conversacions. La ciutat —enfrent de «la selva»— només pot ser ordenada, codificada i codificable, recognos-

entre extraños/extranjeros/nómadas. Cada vez más extraños y extranjeros, pero también más libres.

Esa libertad se fundamenta en la capacidad y el poder de regir nuestras propias vidas, en el reconocimiento en el «otro», diferente y diverso. Una libertad propia de la humanidad que compartimos. Una libertad que entiende las dificultades de la heterogeneidad como oportunidades para el compromiso y el cambio social.

La ciudad es un lugar que se rige por la palabra. En la ciudad, los conflictos se resuelven por apelación al uso arraigado del sentido compartido dado a lo que configura nuestro entorno: las tradiciones y las costumbres, los mitos y

This freedom is grounded on the capacity and the power to govern our own lives, in the recognition of the different and diverse Other. A freedom pertaining to the humanity we share. A freedom that sees opportunities for social commitment and change in the difficulties of heterogeneity.

The city is a place governed by the word. In cities, conflicts are resolved by appealing to the deep-rooted use of shared meaning conferred by what makes up our environment: traditions and customs, myths and rituals, the legal system. In a nutshell: culture. Because the city is the place of conversations. The city – as opposed to the 'jungle' – can only be ordered, codified and codifiable, recognisable, interpretable and communicable by, with

cible, interpretable i comunicable per, amb, i entre els seus habitants. Necessitem aprendre a llegir la ciutat, entendre les conversacions que tenen lloc al seu si. En definitiva, tenim dret a formar part d'aquestes.

La cultura de viure

«La vida és la tasca de l'home en aquest món» (Hölderlin), i la cultura és el llenguatge en el qual s'articula aqueix viure la vida. La necessitat de conèixer i utilitzar aqueix llenguatge de manera subtil, precisa i creativa, personal i pròpia, de manera que ens permeta de reconèixer, imaginar i inventar, constitueix l'eix fonamental de la intencionalitat educativa que impregna la nostra mirada

los ritos, el ordenamiento jurídico. En suma: la cultura. Porque la ciudad es el lugar de la conversación, de las conversaciones. La ciudad —frente a «la selva»— sólo puede ser ordenada, codificada y codificable, reconocible, interpretable y comunicable por, con, y entre sus habitantes. Necesitamos aprender a leer la ciudad, entender las conversaciones que tienen lugar en su seno. En definitiva, tenemos derecho a formar parte de ellas.

La cultura de vivir

«La vida es la tarea del hombre en este mundo» (Hölderlin), y la cultura es el lenguaje en que se articula ese vivir la vida. La necesidad de conocer

and among its inhabitants. We need to learn to read the city, understand the conversations that take place in its heart. In sum, it is our right to form part of them.

The culture of living

Hölderlin wrote, “*Die Menschen finden sich in dieser Welt zum Leben*” (Man’s task in this world is to live), and culture is the language that articulates this living of life. The need to know and use this language subtly, precisely and creatively, personally and appropriately, in a way that allows us to recognise, imagine and invent, is the essential crux of the education-

i la nostra acció. Cal aprendre a viure —a viure bé— i a prendre les decisions de valor que concreten dialècticament aqueix «bé». Tot el que fem constitueix aqueixa cultura. Reflexionar sobre la cultura és, llavors, la nostra activitat principal. A partir de la reflexió sobre els diferents àmbits en els quals es concreta la manera d'organitzar-nos socialment, desenvolupem una cultura del viure que inclou el comú, el públic, el compartit. En aquests àmbits, urgeix revisar els vincles socials que generem i l'ús que fem dels mateixos, les formes de comunicació més adequades. En darrer terme, és inevitable qüestionar el mode de producció i el model social dominants que imposen, de manera dogmàtica i absoluta, insuportables i injustificables desigualtats i desequilibris de riquesa i benestar.

y usar ese lenguaje de manera sutil, precisa y creativa, personal y propia, de modo que nos permita reconocer, imaginar e inventar, constituye el eje fundamental de la intencionalidad educativa que impregna nuestra mirada y nuestra acción. Hay que aprender a vivir —a vivir bien— y a tomar las decisiones de valor que concreten dialécticamente ese «bien». Todo lo que hacemos constituye esa cultura. Reflexionar sobre la cultura es, por tanto, nuestra actividad principal. A partir de la reflexión sobre los diferentes ámbitos en que se concreta nuestra forma de organizarnos socialmente, desarrollamos una cultura del vivir que incluye lo común, lo público, lo compartido. En estos ámbitos, urge revisar los vínculos sociales que generamos y el uso que hacemos de ellos mismos, las formas de comunicación más adecuadas. En último término,

al purpose that permeates our vision and our action. We have to learn to live —to live well— and to take value decisions that dialectically specify what “well” is. This culture is formed by everything we do, so reflecting on culture is our main activity. By reflecting on the different spheres that determine the way we organise socially, we develop a culture of living that includes the ordinary, the public, the shared. Within these spheres, we must review the social bonds we generate and the use we make of them, the most appropriate ways of communicating. In the final instance, we will inevitably question the prevailing social model and means of production that dogmatically and absolutely impose intolerable and unjustifiable inequalities of wealth and welfare.

Què és *kult-ur*?

Com vivim i com volem viure en societat? Com actuem en els nostres contextos socials immediats? A aquestes qüestions pretén respondre *kult-ur*, una publicació periòdica i un blog plural, transversal i interdisciplinari que invita a debatre en un sentit ampli com els éssers humans pensem la ciutat. Però als qui fem *kult-ur* també ens interessa transformar l'espai urbà (no sols físic) existent i construir aqueixa ciutat desitjable, allunyada de quimeres absurdes, una ciutat utòpica pendent d'imaginar i d'edificar, una ciutat que reclama la participació de múltiples agents.

es inevitable cuestionar el modo de producción y el modelo social dominantes que imponen, de manera dogmática y absoluta, insoportables e injustificables desigualdades y desequilibrios de riqueza y bienestar.

¿Qué es *kult-ur*?

¿Cómo vivimos y cómo queremos vivir en sociedad? ¿Cómo actuamos en nuestros contextos sociales inmediatos? A estas cuestiones pretende responder *kult-ur*, una publicación periódica y un blog plural, transversal e interdisciplinar que invita a debatir en un sentido amplio cómo los seres humanos pensamos la ciudad. Pero a quienes hacemos *kult-ur* tam-

What is *kult-ur*?

How do we live and how do we want to live in society? How do we act in our immediate social contexts? *kult-ur*, a journal and a plural, transversal and interdisciplinary blog that invites broad debate on how we think about the city, sets out to answer these questions. But those of us working to produce *kult-ur* also want to transform the existing urban space (not only physical) and construct a city that is desirable, far removed from absurd illusions, a utopian city waiting to be imagined and constructed, a city that demands the participation of multiple agents.

kult-ur es constitueix com un espai acadèmic multidisciplinari d'investigació i d'assaig que s'acosta a la complexitat de tot allò que s'ha relacionat amb els modes de viure en la ciutat però que presta una atenció especial a les modalitats emergents, a les noves formes de convivència i a les conversacions de qualsevol tipus que es generen al seu si. Al capdavant, *kult-ur* pretén ser un àmbit obert on reunir consideracions diverses sobre les cultures de la ciutat: des de l'articulació territorial fins a les activitats econòmiques, socials, polítiques —públiques i privades—, la governança i el desenvolupament local, la participació ciutadana, els canvis en els models socials i econòmics, les dinàmiques d'exclusió/inclusió en tots els àmbits, la redistribució de béns i recursos, l'accés a la salut, a l'educació, al treball i al gaudi de la vida, etc.

bién nos interesa transformar el espacio urbano (no sólo físico) existente y construir esa ciudad deseable, alejada de quimeras absurdas, una ciudad utópica pendiente de imaginar y de edificar, una ciudad que reclama la participación de múltiples agentes.

kult-ur se constituye como un espacio académico multidisciplinar de investigación y ensayo que se aproxima a la complejidad de todo lo relacionado con los modos de vivir en la ciudad pero que presta una atención especial a sus modalidades emergentes, a las nuevas formas de convivencia y a las conversaciones de todo tipo que se generan en su seno. En suma, *kult-ur* pretende ser un ámbito abierto donde reunir consideraciones diversas sobre

kult-ur is conceived as a multidisciplinary academic space for research and experiment that broaches the complexity of everything related to ways of living in the city, but that pays particular attention to emerging formats, to new ways of sharing space and to the infinite variety of conversations that arise at its heart. In sum, *kult-ur* offers a blank page where a wide range of perspectives on city cultures can come together: from the structure of the territory to economic, social, political activities – public and private –, governance and local development, citizen participation, changes in social and economic models, dynamics of exclusion/inclusion in every sphere, redistribution of goods and resources, access to health, education, work and enjoyment of life, etc.

kult-ur blog està vinculat a *kult-ur* «Revista interdisciplinària de cultura de la ciutat» amb la funció de:

1. Ser un espai de reflexió i de debat (*blog*) sobre els continguts de la revista.
2. Atendre les temàtiques que, per ser d'actualitat o d'interès conjunturals no s'ajusten a la periodicitat i protocol acadèmic de la revista, i complementar-la (*Al carrer*).
3. Com a conseqüència de tot l'anterior, generar nous temes a concretar en edicions futures de la revista.

las culturas de la ciudad: desde la articulación territorial hasta las actividades económicas, sociales, políticas —públicas y privadas—, la gobernanza y el desarrollo local, la participación ciudadana, los cambios en los modelos sociales y económicos, las dinámicas de exclusión/inclusión en todos los ámbitos, la redistribución de bienes y recursos, el acceso a la salud, a la educación, al trabajo y al disfrute de la vida, etc.

kult-ur blog está vinculado a *kult-ur* «Revista interdisciplinària de cultura de la ciutat» con la función de:

1. Ser un espacio de reflexión y debate (*blog*) sobre los contenidos de la revista.

kult-ur blog is linked to *kult-ur* “Revista interdisciplinaria de cultura de la ciudad” and has the following functions:

1. To offer a space for reflection and debate (*blog*) on the journal's content.
2. To address topics that, for reasons of immediacy or pressing interest, fall outside the journal's publication schedule or academic protocols, thus complementing the journal (*In the street*).
3. As a result of the above, to engender new topics for further analysis in future editions of the journal.

4. Servir de plataforma d'informació i via d'accés a altres fonts d'informació i de debat sobre les diferents àrees que constitueixen la cultura de la ciutat (*360°*).
5. Estimular el desenvolupament i la capacitat de participació de la societat civil en la definició i gestió de tots els àmbits que afecten la convivència a les nostres comunitats.
6. Contribuir a l'elaboració de propostes d'acció que possibiliten una major i més eficaç exigència de responsabilitat política de les institucions públiques i dels gestors de les mateixes (*Acció*).

2. Atender las temáticas que, por ser de actualidad o interés coyunturales, no se ajustan a la periodicidad y protocolo académico de la revista, complementándola (*En la calle*).
3. Como consecuencia de todo lo anterior, generar nuevos temas, a concretar en ediciones futuras de la revista.
4. Servir de plataforma de información y vía de acceso a otras fuentes de información y debate sobre las diferentes áreas que constituyen la cultura de la ciudad (*360°*).

4. To act as an information platform and access route to other sources of information and debate on different areas of city culture (*360°*).
5. To stimulate the development and capacity of civil society to participate in defining and managing every sphere that affects how our communities live together.
6. To contribute in drawing up proposals for action that lead to better and more efficient ways of demanding political accountability/responsibility from our public institutions and their managers (*Action*).

Sobre el nom de la revista

kult-ur, amb el subtítol «*Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat*» (en català), i **kult-ur blog** arranquen de les dues paraules clau que defineixen el projecte «la cultura de la ciutat» i que deriven de dos fragments d'ambdós: «cult» i «ur» (llegida aquesta com a nom propi de la primera ciutat coneguda de l'antiga Mesopotàmia). La introducció d'un guió ens obliga a reconèixer que es tracta de dues paraules. En descompondre la primera i substituir la «c» per la «k» forcem un gir de la primera acceptació a l'ús de «cultur (a)» que ens permet unir sorpresa; exclusivitat i originalitat; proximitat, identificació i reconeixement; internacionalitat; valora-

5. Estimular el desarrollo y la capacidad de participación de la sociedad civil en la definición y gestión de todos los ámbitos que afectan a la convivencia en nuestras comunidades.
6. Contribuir a la elaboración de propuestas de acción que posibiliten una mayor y más eficaz exigencia de responsabilidad política de las instituciones públicas y sus gestores (*Acción*).

Sobre el nombre de la revista

kult-ur, con su subtítulo «*Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat*» (en catalán), y **kult-ur blog** arrancan de las dos palabras clave que defi-

On the name of the journal

kult-ur, with its sub-heading, “*Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat*” (in Catalan; in English, interdisciplinary journal on city culture), and **kult-ur blog** come from the two key words that define the “city culture” project and that derive from two fragments of them: “cult” and “ur” (the latter being the name of the first known city in ancient Mesopotamia). The hyphen makes it clear that we are dealing with two words. By breaking down the first word and changing the *c* to *k* we force a rethink of the initially accepted use of “culture” that combines surprise; exclusivity and originality; proximity, identification and recognition; internationality; appreciation of

ció del passat històric i projecció de futur; reconeixement de la complexitat i valoració de la construcció de coneixement des de mirades diferents; i compromís intel·lectual i, evidentment, polític.

L'artista plàstica i dissenyadora gràfica Rossana Zaera, partint del marc conceptual de la nostra proposta, va viatjar a l'antiga Mesopotàmia per a obrir tres camins diferents en el seu procés creatiu:

En les meues lectures vaig descobrir que els sumeris creien que les muntanyes eren els domicilis dels déus, i per això construïen els seus temples sobre monticles naturals. Aquestes construccions religioses

nen el proyecto «la cultura de la ciudad» y que derivan de dos fragmentos de ambas: «cult» y «ur» (leída ésta como nombre propio de la primera ciudad conocida de la antigua Mesopotamia). La introducción de un guión nos obliga a reconocer que se trata de dos palabras. Al descomponer la primera y sustituir la «c» por la «k» forzamos un giro de la primera acepción al uso de «cultur (a)» que nos permite aunar sorpresa; exclusividad y originalidad; proximidad, identificación y reconocimiento; internacionalidad; valoración del pasado histórico y proyección de futuro; reconocimiento de la complejidad y valoración de la construcción de conocimiento desde miradas diferentes; y compromiso intelectual y, claro está, político.

past history and a view to the future; recognition of the complexity and value of constructing knowledge from different viewpoints; and intellectual – and of course political – commitment.

When the artist and graphic designer Rossana Zaera was presented with the conceptual framework of our proposal, she journeyed back to ancient Mesopotamia, and her creative process opened up in three different directions:

Reading up on the subject, I discovered that the Sumerians believed the mountains were the dwellings of the gods, and that is why they built their temples on natural rises. These religious constructions

van evolucionar fins a un nou concepte: el ziggurat, que ja no s'alçava com a monument a la immortalitat com en l'antic Egipte, sinó que responia a altres funcions i necessitats de la vida quotidiana.

*Aquest primer ziggurat, de planta rectangular, es va construir a la ciutat d'Ur, la qual cosa va donar peu als meus primers esbossos, basats en la forma i l'estructura. (Veure **Imatge 1**)*

El segon camí em va fer retrocedir al principi: «La muntanya del temple és la representació cultural de la muntanya primordial, la que va existir des del principi de la creació» (Vázquez Hoys).

La artista plàstica y diseñadora gráfica Rossana Zaera, partiendo del marco conceptual de nuestra propuesta, viajó a la antigua Mesopotamia abriendo tres caminos diferentes en su proceso creativo:

En mis lecturas descubrí que los sumerios creían que las montañas eran las moradas de los dioses, y por eso construían sus templos sobre montículos naturales. Estas construcciones religiosas evolucionaron hasta un nuevo concepto: el ziggurat, que ya no se levantaba como monumento a la inmortalidad como en el antiguo Egipto, sino que respondía a otras funciones y necesidades de la vida cotidiana.

evolved into a new concept: the Ziggurat, which were no longer erected as a monument to immortality as in ancient Egypt, but rather responded to other functions and needs of daily life.

*This first Ziggurat, with a rectangular floor plan, was built in the city of Ur, and its shape and structure led me to my first sketches. (See **Image 1**)*

The second direction took me back to the beginning: “The temple mountain is the cultural representation of the primordial mountain, that which has existed since the beginning of creation” (Vázquez Hoys)

*Gràfica, i conceptualment, em va parèixer interessant superposar l'esquema de la planta del zigurat, representació de la ciutat, sobre una senzilla imatge de la muntanya, representació d'aqueix poble on encara es vivia en comunitat. En la imatge obtinguda es desdibuixaven els límits entre el rural i l'urbà. (Veure **Imatge 2**)*

*El tercer camí va ser un canvi de perspectiva: en compte de cap a la terra, cap a la muntanya, senzillament vaig alçar la mirada cap al cel, ja que el zigurat a més de «la muntanya primordial», també era el centre neuràlgic: el pont entre el cel i la terra. (Veure **Imatge 3**)*

*Este primer zigurat, de planta rectangular, se construyó en la ciudad de Ur, lo que dio pie a mis primeros bocetos, basados en su forma y estructura. (Véase **Imagen 1**)*

El segundo camino me hizo retroceder al principio: «La montaña del templo es la representación cultural de la montaña primordial, la que existió desde el principio de la creación» (Vázquez Hoys).

Gráfica, y conceptualmente, me pareció interesante superponer el esquema de la planta del zigurat, representación de la ciudad, sobre una sencilla imagen de la montaña, representación de aquel pueblo donde todavía se vivía en comunidad. En la imagen obtenida se desdibujaban los límites

*I thought it would be interesting, both graphically and conceptually, to superimpose the outline of the Ziggurat floor plan, representing the city, onto a simple image of the mountain, representing the town where people still lived in a spirit of community. In the resulting image, the boundaries between rural and urban were blurred. (See **Image 2**)*

*The third direction was a change of perspective: instead of looking at the ground, at the mountain, I simply lifted my gaze skyward, since as well as “the primordial mountain”, the Ziggurat was also the nerve centre: the bridge between sky and earth. (See **Image 3**)*

*Finalment, una vegada trobat el símbol, va començar la cerca de la tipografia que millor se li adequara. El resultat va ser aquesta marca: (Veure **Imatge 4**)*

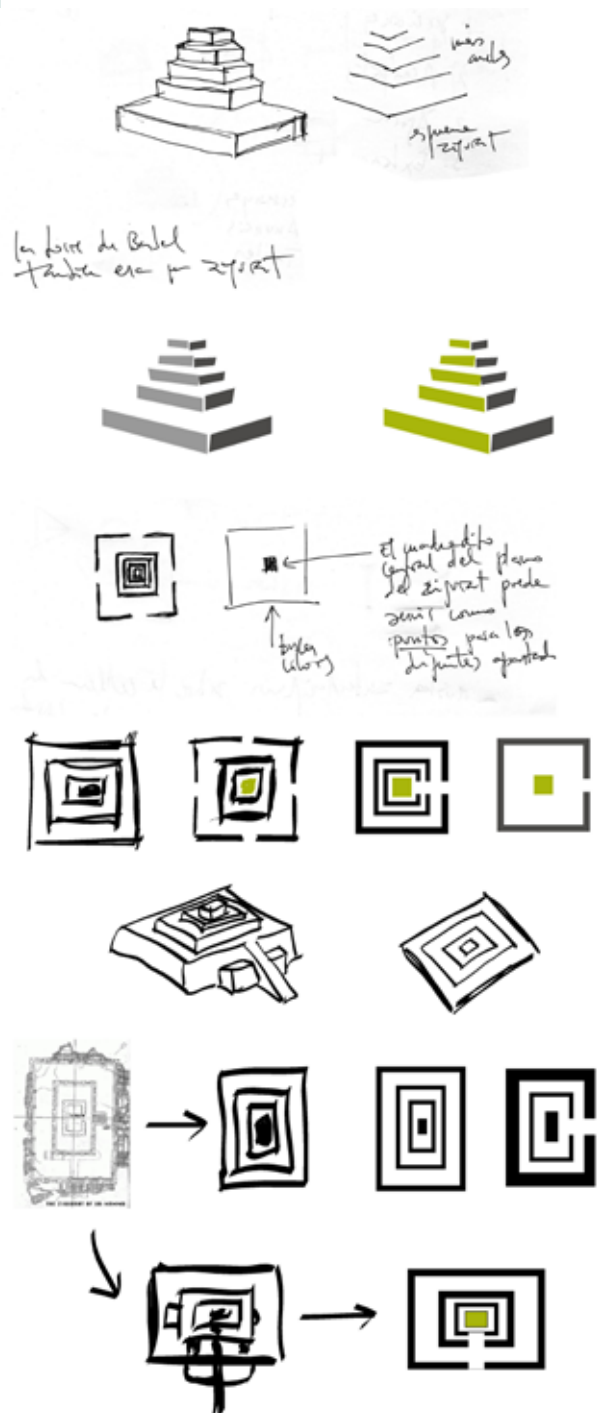
El treball gràfic realitzat per Rossana Zaera ens ha paregut excel·lent, i l'amplitud de significat de nom i grafisme, a més del recurs a una tipografia distinta facilita reconèixer a «ur» com

*entre lo rural y lo urbano. (Véase **Imagen 2**)*

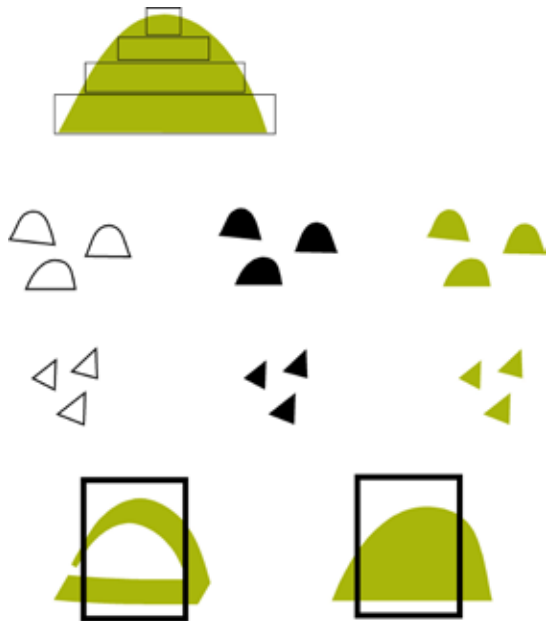
*El tercer camino fue un cambio de perspectiva: en lugar de hacia la tierra, hacia la montaña, sencillamente levanté la mirada hacia el cielo, puesto que el zigurat además de «la montaña primordial», también era el centro neurálgico: el puente entre el cielo y la tierra. (Véase **Imagen 3**)*

*Finally, once I had found the symbol, I searched for the typography that would suit it best. The result was this frame: (See **Image 4**)*

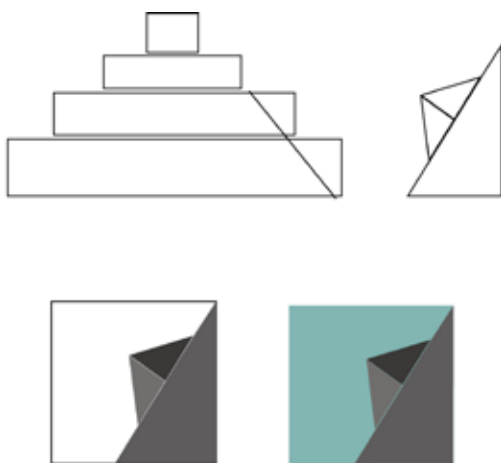
Rossana Zaera's excellent graphic work, and the depth of meaning in the name and the design, together with her use of a different typography, sets 'ur' apart as a separate, rec-

Imatge 1 / Imagen 1 / Image 1

Imatge 2 / Imagen 2 / Image 2

Imatge 3 / Imagen 3 / Image 3

una paraula separada; «ur» implica un sentit de fundació, i l'escorç en contrapicat d'un vèrtex de zigurat amb el cel de fons, afegeix una mirada àmplia i ambiciosa des de la construcció humana cap al món i reforça encara més el sentit que volem donar a *kult-ur*.

Finalmente, una vez encontrado el símbolo, comenzó la búsqueda de la tipografía que mejor se le adecuara. El resultado fue esta marca: (Véase Imagen 4)

El trabajo gráfico realizado por Rossana Zaera nos ha parecido excelente, y la amplitud de significado de nombre y grafismo, además del recurso a una tipografía distinta facilita re-

ognisable word; 'ur' implies a sense of foundation, and the low angle foreshortening one apex of the zigurat against the sky adds a broad, ambitious view from the human construction out to the world, emphasising still further the meaning we want to give to *kult-ur*.

Qui edita la revista?

kult-ur «Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat» i *kult-ur blog* són publicacions digitals del Servei d'Activitats Socioculturals (SASC) —a través del Programa d'Extensió Universitària (PEU)— de la Universitat Jaume I de Castelló, Espanya.

Castelló de la Plana, juliol de 2014.

conocer a «ur» como una palabra separada; «ur» implica un sentido de fundación, y el escorzo en contrapicado de un vértice de zigurat con el cielo de fondo, añade una mirada amplia y ambiciosa desde la construcción humana hacia el mundo reforzando todavía más el sentido que queremos dar a *kult-ur*.

¿Quién edita la revista?

kult-ur «Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat» y *kult-ur blog* son publicaciones digitales del Servicio de Actividades Socioculturales (SASC) —a través del Programa de Extensión Universitaria (PEU)— de la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, España.

Castelló de la Plana, julio de 2014.

Who edits the journal?

kult-ur: revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat and *kult-ur blog* are digital publications from the Socio-cultural Activities Service (SASC) – through the University Extension Programme (PEU) – of the Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, Spain.

Castelló, July, 2014.

kultur**kultur****Imatge 4 / Imagen 4 / Image 4**

